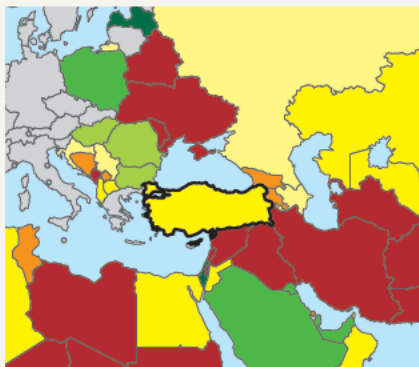

Basfakta (2020)

Folkmängd: 84 miljoner

BNP, nominellt: 720 miljarder USD

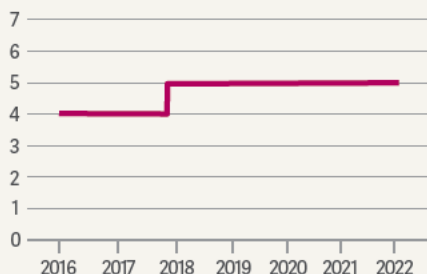
BNP/capita: 8 610 USD

Landriskklasserna går från 0 till 7.

Ju lägre tal, desto bättre kreditvärdighet.

Landriskklasshistorik

Källa: EKN

Styrkor

- + Medelinkomstland med stor och diversifierad ekonomi.
- + Stabila offentliga finanser med hållbar skuldsättning och budgetkontroll.
- + Banksystem med buffertar som klarar en tillfällig ekonomisk nedgång.

Svagheter

- Expansiv ekonomisk politik som skapar stora ekonomiska obalanser.
- Valutaförsvagning och minskad valutareserv ökar risk då stora externa finansieringsbehov finns.
- Tilltagande politiska spänningar

Fortsatt ekonomisk turbulens

Kraftig valutaförsvagning, stora kapitalutflöden och hög inflation har präglat Turkiet under de senaste åren. Åren innan pandemin hade landet en svag ekonomisk utveckling till följd av den ekonomiska krisen 2018. Tillväxten kom tillbaka 2019 tack vare finanspolitiska stimulanser och kredittillväxt, vilket innebär att de strukturella problemen förblev olösta. Den turkiska ekonomin är stor och väldiversifierad och de offentliga finanserna är sunda och har förblivit en stabiliserande faktor för ekonomin i stort. Landets statsskuld är cirka 38 procent av BNP, vilket är lågt i jämförelse med andra tillväxtländer. Budgetunderskottet ökade något under pandemin, men är fortfarande på en förhållandevis låg nivå (fem procent av BNP).

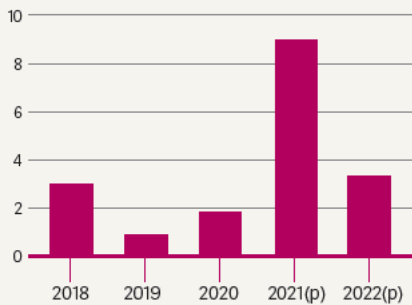
Stabiliteten i ekonomin hotas av en svag extern position. Bytesbalansunderskottet och utlandsskulden skapar ett stort beroende av extern finansiering. Underskotten finansieras till stor del av korta krediter i utländsk valuta, vilket gör ekonomin känslig och extra utsatt för kortfristiga kapitalflöden. Den turkiska liran är en av tillväxtvärldens mer känsliga valutor. Valutan har försvagats markant under de senaste årens politiska turbulens. Den privata sektorn är särskilt utsatt för en svagare lira då företag håller en stor del av utlandsskulden. De senaste årens negativa trend i valutareserven, som förvärrats till följd av försök att stabilisera växelkursen, har lett till låg nivå som nu motsvarar knappt tre månaders importtäckning.

Riskbilden domineras av makroekonomiska obalanser

Turkiet var ett av få länder som hade en positiv tillväxt under 2020. IMF bedömer att landet kommer ha en stark återhämtning med en BNP-tillväxt om nio procent under 2021, men tillväxten är kredit- och konsumtionsdriven vilket gör att de makroekonomiska obalanserna kvarstår. Den senaste tiden har landets penningpolitiska trovärdighet och oberoende från regeringens inflytande ifrågasatts. Under de senaste fyra åren har centralbankschefen blivit utbytt fyra gånger. Avsaknaden av en trovärdig ekonomisk politik avspeglar sig i en volatil valuta. Under 2021 har den turkiska liran försvagats nära 45 procent mot den amerikanska dollarn. Valutan väntas fortsätta depreciera till följd av investerares bristande trovärdighet avseende presidentens oortodoxa syn på ekonomisk politik och regeringens förmåga att hantera inflationen. På kort sikt väntas inflationen vara hög på grund av låga räntor, stigande importpriser och högre råvarupriser. Tillväxten i landet väntas avta under kommande år och IMF bedömer att tillväxten för 2022 kommer uppgå till dryga tre procent.

Den politiska risken i landet har ökat och det finns en allt större fientlighet mot president Erdoğan. Politiskt står landet inför en ökad internationell isolering på flera fronter. Erdoğans utökade makt som president, den pressade situationen för medier och aktivister samt Turkiets inblandning i riskfyllda och kostsamma konflikter i Syrien och Irak är bidragande orsaker. Det folkliga missnöjet i landet har ökat till följd av den pågående valutakrisen. Inför valet 2023 finns en ökad risk att regeringen fortsätter sin expansiva penningpolitik för att driva tillväxten, vilket kommer bidra till en fortsatt hög inflation. Regeringen fortsätter stimulera utlåningen för att få igång ekonomin och centralbanken ger incitament till banker

BNP tillväxt (fasta priser, % per år)

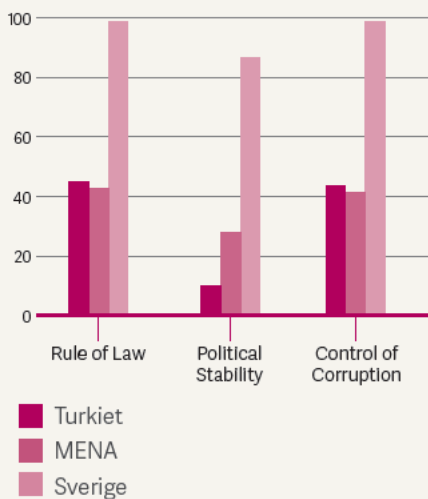

Källa: IMFWEQ, Macrobond

som uppnår utlåningsmålen. Dessa spänningar riskerar att förvärra de ekonomiska problemen i form nya plötsliga kapitalutflöden och valutafall. Farhågan är att regeringens ekonomiska politik skapar en ny överhettning genom att driva på bankerna att öka sin kreditgivning. En sådan politik riskerar en kraftig minskning i valutareserven och fortsatt finansiell turbulens. För varje kris blir skuldsättningen i företagssektorn högre. Skuldbördan riskerar att bli ohållbar. Notan kommer att hamna hos bankerna och i slutändan hos staten, de två kvarvarande styrkorna i ekonomin.

På längre sikt står landet inför flertalet utmaningar. Den turkiska regeringen och ekonomin är van vid kriser, men risken för betalningsbalansproblem har ökat. Turkiet har goda förutsättningar att skapa tillväxt tack vare relativt starka statsfinanser, en ung befolkning och ett bra investeringsklimat. Likväl krävs en ökad trovärdighet för den inhemska ekonomiska politiken. Bara genom långsiktiga strukturreformer kan den sårbarheten minskas. Finanspolitiskt finns det utrymme för sådana satsningar, men regeringens reformvilja förfaller vara begränsad.

Affärsmiljö

Ranking mellan 0 (sämst) och 100 (bäst)

Källa: Världsbanken

Affärsmiljön

Världsbanken rankar Turkiets företagsklimat på plats 33 av 190 länder, i linje med länderna på Balkan och i Östeuropa, men bättre än grannländerna i Mellanöstern. Rankningen är en förbättring från föregående år. Styrkor är bland annat tillgången till kreditinformation, låga handelshinder och möjligheten att driva igenom kontrakt. EU reformer inom rättsväsendet genomfördes i början av 2000-talet och har kommit en bit på vägen. Nya domstolar för kommersiella tvister har inrättats, men problemen i form av tidsödande rättsprocesser kvarstår. Politiska ingripanden påverkar enskilda sektorer och företag. Enligt flera bedömare är ekonomin idag mindre regelstyrd än tidigare. I Transparency Internationals Corruption Index ses en negativ trend de senaste åren och Turkiet rankas 86 av 180 länder. Världsbankens Governance Indicators (WBI) rankar Turkiet under snittet för regionen för samtliga mått på institutioners och regleringsmiljöns kvalitet. I majoriteten av måtten ses en oroväckande negativ trend i landet på senare år.

Den turkiska företags- och banksektorn är van vid kriser och har tidigare visat sig vara motståndskraftig mot landets svaga externa position och inhemska finansiell turbulens. Banksektorn är förhållandevis stark och ser till att kapital flödar in i Turkiet. Kapitalinflödet till bankerna är kortfristigt. Banktillsynen följer internationell standard och bygger på de reformer som genomfördes under IMF-programmet i början av 2000-talet. Banker måste valutasäkra sin upplåning i hårdvaluta och uppfylla kapitaltäckningskrav över internationella krav. Andelen dåliga lån av bankernas lånestock var cirka fyra procent 2020. Denna andel väntas stiga ytterligare i pandemins spår. Problemlånen som dyker upp nu utgörs främst av lån till bygg-, tillverkning- och kraftsektorn och härrör från den kraftiga utlåningen under 2017. De främsta systemriskerna är bankernas beroende av extern finansiering, det låga sparandet i ekonomin och vissa bankers exponering mot enskilda låntagare och projekt. Bankernas riskhantering bedöms vara god överlag.

Svensk export till Turkiet

	MSEK
2020	14 808
2019	13 142
2018	14 269
2017	14 051
2016	11 821

Källa: SCB

EKN:s engagemang

	MSEK
Garantier	4 544
Utfästelser	7 594

EKN:s policy

EKN klassificerar Turkiet i landriskklass 5 av 7 sedan 2018, en bedömning som görs i samverkan med OECD. Turkiet nedgraderades till landriskklass 5 från 4 2018 på grund av ökade ekonomiska obalanser. Normal riskprövning gäller för

alla köpkategorier. Budgetdisciplin och relativt starka statsfinanser motiverar normal riskprövning för offentliga motparter. För affärer med banker som motpart finns inga restriktioner. Vid affärer med företag som motparter tas särskild hänsyn till gäldenärens valutaexponering.

EKN:s åtagande och erfarenhet

EKN har under perioden 2017–2021 ställt ut garantier i 351 affärer, till ett sammanlagt belopp om drygt 15 miljarder kronor, för svenska företag som exporterar till Turkiet. Efterfrågan på EKN:s garantier har ökat sedan 2018 på grund av det försämrade riskläget och svenska bankers ökade behov av att riskdela rembursen. Rembursen, där EKN delar risk med banker som bekräftar rembursen för svensk exportörs räkning och där motparterna är turkiska banker, är vanligt och utgör stor del av garantigivningen.

EKN:s betalningserfarenhet är god. Betalningsdröjsmål förekommer, men skadeståndbetalningar har förblivit små. Endast ett par mindre affärer har skadereglerats sedan 2018. Majoriteten av problemaffärerna har varit inom konjunktur känsliga branscher såsom gruv- och entreprenadsektorerna. Vid affärer med företag som motparter tas särskild hänsyn till gäldenärens valutaexponering. Återvinningsprocesserna har varit tröga. EKN:s erfarenhet vid konkurs är att fordran, enligt turkisk konkurslagstiftning, görs om till lira.